Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція пôдъ ч. 13 улиця Жулиньского.

Письма приймають ся лишь франкованй.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Адміністраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провінціи:

на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:

на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 66. Пятниця 22 Марта (3) Цвѣтня 1891. **Рôкъ I.**

Передъ сесією парляментарною.

Дня 9 с. м. збере ся палата пôслôвъ на перше засѣдане и залагодить звычайнй формальности вступнй. Престольна бесѣда буде выголошена ажь 11 с. м. въ цѣсарскôй палатѣ, де того дня зберуть ся всѣ репрезентанты обохъ палатъ. О скôлько зачувати будуть въ престольнôй бесѣдѣ головно зазначенй справы економѣчнй а при кôнци буде порушена також и ситуація въ заграничнôй політицѣ. Вже самъ змѣстъ престольнои бесѣды здаєсь вказувати на то, що и въ Радѣ Державнôй будуть вести ся нарады головно надъ справами економичными а всякй иншй справы, якъ справы національнй, вѣроисповѣднй и політичнй не будуть зовсѣмъ порушувати ся. Ґр. Тааффе видко, буде точно держати ся програмы и тактики яку заповѣвъ.

Зъ справъ економічнои натуры будуть головно порушувати ся ось такй, якъ н. пр. реформа податкôвъ. Спеціяльно має обговорювати ся справа заведеня податку особистого, вôдновлене угодъ торговельныхъ, законъ противъ фальшованя поживы, законъ карный и т. д. Сесія потягне ся мабуть ажь до кôнця червня.

Що до уґрупованя послôвъ въ радѣ державнôй, то здаєсь бути певною рѣчею, що межи сполученою лѣвицею, клюбомъ Гогенварта и коломъ польскимъ настане якесь порозумѣне. Атже ґазеты вѣденьскй завѣряють, що проводирѣ трохъ головныхъ ґрупъ парляментарнои бôльшости мали вже навѣть умовити ся що до выбору и складу президіи палаты послôвъ. Президентомъ має бути выбраный д-ръ Смолька, першимъ віцепрезидентомъ бар. Хлюмецкій а другимъ ґр. Кінскій, котрый належить до табору ческихъ февдалôвъ. Цѣкава лишь рѣчь, яке становище займуть въ радѣ державнôй Чехи взагалѣ а спеціяльно Молодо-Чехи. Що до старо-ческихъ послôвъ зъ Моравы, то не можна ще знати, чи они схотять приступити до клюбу Гогенварта, чи може схотять стояти на боцѣ або остаточно прилучать ся до Молодо-Чехôвъ, о чôмъ впрочôмъ можна сумнѣвати ся.

Всеж таки звертає то на себе увагу, що они доси ще не могли рѣшити ся, якъ мають поступати, а орґаны ихъ голосять, що неправдою єсть, будьтобы они вже зобовязали ся вступити до клюбу Гогенварта. Д-ръ Межникъ дôставъ вправдѣ запрошене, щобы приступивъ до переговорôвъ, въ справѣ клюбу Гогенварта, але вôнъ вôдмовивъ участи въ тыхъ переговорахъ. Выходить зъ того, що моравскй Чехи хотять поки що задержати собѣ свободу дѣланя.

За то Молодо-Чехи дуже горожать ся а пос. Герольдъ заповѣвъ недавно, що они порушать въ Радѣ Державнôй ческе право державне, але „въ електричнôмъ освѣтленю“. На оногдашныхъ зборахъ екзекутивного комітету молодо-ческихъ послôвъ, уложено и принято проґраму, якои мають Молодо-Чехи придержуватись въ Радѣ Державнôй, але о проґрамѣ тôй годѣ ще що сказати, бо еи постановлено поки що держати въ тайнѣ.

Якъ буде поступати партія нѣмецко-національна а вôдтакъ и антісеміты, також годѣ ще нынѣ сказати. Въ нѣмецко-народнôй партіи мали утворити ся двѣ ґрупы: одна пôдъ проводомъ Барайтера и Кравва, хоче вступити въ зносины зъ лѣвицею, друга знову пôдъ проводомъ Штайнвендера, хоче стануги въ тѣснѣйшôй звязи зъ антісемѣтами. Наконець и Шенереръ собѣ скликує якусь нараду.

Прийшла пора також и на рускихъ послôвъ застановити ся надъ своєю акцією въ Радѣ Державнôй, и отъ пос. Романчукъ скликує всѣхъ своихъ товаришѣвъ послôвъ на понедѣлокъ дня 6 с. м. на нараду до Львова. На тôй нарадѣ буде мабуть рѣшати ся, зъ кимъ мають рускй послы лучити ся въ Радѣ Державнôй и якъ комунікувати ся зъ правительствомъ. Що до сеи справы, то намъ видить ся, що розумъ політичный повиненъ прецѣ найлѣпше вказувати, зъ кимъ въ теперѣшнôй порѣ рускимъ посламъ лучити ся потреба.

Про убійство Белчева.

одержало „*Дѣло*“ кореспонденцію зъ Софіи, въ котрôй такъ розказуєсь:

„Въ пятницю, дня 27 марта, вечеромъ, коли уже добре стемнѣло ся, находячи ся въ однôй реставраціи, вôддаленôй о якихъ 150 крокôвъ вôдъ княжои палаты и головного мѣского ого-

Довгій вѣкъ.

(Конець.)

Ба, скаже хто, то не штука жити спокôйно и весело, коли єсть зъ чого жити. Але возьмѣмъ другій случай. При кôнци 1888 р. померъ Турокъ Гаджі Солиманъ Саба, що бувъ цѣле своє житє хлѣборобомъ. Вôнъ доживъ бувъ до 132 лѣтъ. Саба мавъ 7 жѣнокъ, зъ котрыми мавъ 60 сынôвъ и 9 дочокъ. Сема жѣнка, зъ котрою вôнъ побравъ ся, въ 98 р. привела єму ще 3 сынôвъ. Въ 132 роцѣ житя хотѣвъ вôнъ ще осьмый разъ женити ся, та не оженивъ ся лишь длятого, що не мавъ грошей. Гаджі (значить у Туркôвъ — чоловѣкъ святый, що ходивъ бодай разъ въ житю до Мекки на могилу пророка) Солиманъ Саба живъ цѣле житє лишь ячмѣннымъ хлѣбомъ и фасолею, а лишь два разы до року, въ свято байраму, коли богатй Турки рѣжуть бараны и роздають мясо бѣднымъ, ѣвъ також и мясо; крôмъ чистои воды не пивъ вôнъ жадного иншого напитку, ходивъ тôлько въ льнянôй сорочцѣ, спавъ на соломянôй матѣ и на подушцѣ зъ сѣчки и черезъ цѣле житє не бувъ анѣ разу хорый, ажь на чотири днѣ передъ смертію занедужавъ и вже бôльше не пôднявъ ся зъ постелѣ.

Вже зъ сихъ двохъ примѣрôвъ видимо, що люде чи то въ богацтвѣ чи бѣдѣ можуть все таки доживати довгого вѣку.

Цѣкава теперь рѣчь, при якôмъ занятю и зъ якого стану жиють люде найдовше? То здаєсь бути рѣчею певною, що жадна хочь бы иногдѣ и тяжка робота чи то ручна, чи духова не скорочує вѣку чоловѣкови, бо и бѣднй хлѣборобы, що тяжко працюють, и богачѣ, и люде ученй доживають часами глубокои старости. Найкоротше можуть хиба жити тй люде, що працюють по фабрикахъ, де и робота сама и воздухъ въ фабрицѣ суть нездоровй, хочь бувають случаѣ, що и фабриканты доживають до глубокои старости. Такъ передъ кôлькома роками померъ въ Білефельдѣ въ Нѣмеччинѣ фабрикантъ парасолѣвъ доживши 104 лѣтъ. Мабуть найважнѣйшою пôдставою довгого вѣку єсть здоровый жолудокъ, котрый всякй стравы и напитки може выдержати. Тому то бувае часто такъ, що навѣть великй пѣяки, жиють дуже довго, особливо коли ще при тôмъ и добре живлять ся. Акторъ Маклінъ живъ н. пр. дуже неправильно и пивъ на день по 7 до 8 великихъ склянокъ вина, бувъ отже що дня пяный, а мимо того пережывъ 107 лѣтъ. Кардиналъ Салісъ выпивавъ що дня при обѣдѣ пôвъ лѣтра вина а въ холоднôй порѣ и три чверти лѣтра.

Загально думають, що люде, котрй головою працюють, жиють коротше, а однакожь, якъ то заразъ побачимо на примѣрахъ такъ не єсть.

Славнй фільософы и бесѣдники грецкй жили дуже довго. Демокрітъ живъ 104 лѣтъ Солонъ, Талесъ и Пітакусъ дожили до 100 а Зено вôдобравъ самъ собѣ житє въ 98-ôмъ роцѣ. Зъ новѣйшихъ філософôвъ живъ Кантъ 80, а Шопенгаверъ, котрому все на свѣтѣ було не до ладу, дотягнувъ все таки до 72 лѣтъ.

Зъ поетôвъ живъ Софоклесъ 90 чи навѣть 95 лѣтъ; Анакреонъ померъ въ 85-ôмъ роцѣ житя. Зъ нѣмецкихъ поетôвъ живъ Ґете 83. Зъ италіяньскихъ Метастасіо 84 лѣтъ. Дуже впадає въ очи, що зъ ученыхъ якъ разъ историки, жиють дуже довго. Такъ живъ Ксенофонъ 90, Полібій 82, а Плютархъ 80 лѣтъ; найдовше зъ всѣхъ историкôвъ живъ мабуть Єронимъ зъ Кордіи, бо ажь 104 лѣтъ. Зъ новѣйшихъ историкôвъ жили: Ранке 91, Шльосеръ 85, а Веберъ 80 лѣтъ.

Монархи жиють звичайно також дуже довго, що дасть ся тымъ пояснити, що и они самй себе и другй ихъ дуже пильнують и доглядають. Зъ нѣмецкихъ цѣсарѣвъ живъ найдовше цѣсарь Вільгельмъ, бо 91 лѣтъ. И богато славныхъ мужѣвъ державныхъ дожило до глубокои старости. Като живъ, кажуть, 90 лѣтъ, Франклінъ 84, венецкій дожа Енріко Дандольо бравъ ще въ 96 роцѣ участь въ приступѣ на Константинополь.

Найдовше жиють мабуть малярѣ и музики. Тіціянъ живъ 99 лѣтъ, Сансовіно 93, Михаилъ Анджельо 90, Белліні 89, Маральта 88, Перуджіно 79 — але найславнѣйшій зъ малярѣвъ

роду, зачувъ я наразъ кôлька револьверовыхъ выстрѣлôвъ. Поспѣшивши до згаданого огороду, зъ вôдки дались чути передъ хвилею выстрѣлы, побачивъ я, якъ кôлькохъ офіцирôвъ и оденъ жандармъ пôдносили трупа щойно убитого міністра фінансôвъ Белчева. Єще передъ кôлькома хвилями небôщикъ зъ Стамболовомъ находивѣ ся въ европейской цукорни Панаха, котрои вôкна выходять якъ разъ въ огородъ. Вышовши зъ цукорнѣ, оба міністры ишли вôльною ходою тротуаромъ попри самъ огородъ, въ котрôмъ, якъ звычайно вечеромъ, не було нѣ живои душѣ. Коли міністры мали уже завернути черезъ одни̂ ворота въ самъ огородъ, выскакуе изъ за корча якіись незнаный чоловѣкъ и дае кôлька револьверовыхъ выстрѣлôвъ, по чôмъ десь въ темнотѣ наразъ щезъ. Белчевъ раненый смертельно кôлька разôвъ въ груди, упавъ вôдъ разу мертвый; Стамболовъ зразу вôдхиливъ ся на бôкъ, а опôсля зачавъ утѣкати. На даный алярмъ збѣгли ся на мѣсце убійства жандармы и деяки̂ офіциры. О сумнôмъ случаю дано знати сейчасъ жѣнцѣ покойного, котра находила ся въ поблизькости; молода, образована и дуже чувствительна жѣнка по кôлька разôвъ млѣла на мѣсци убійства, доки не приведено еи до свѣдомости. Мѣжь тымъ Стамболовъ прийшовъ по першôмъ перестраху до себе и зачавъ давати розказы, щобы доконче зловити преступника. Спроваджено еще бôльше жандармôвъ, войско и навѣть юнкрôвъ и обставлено густо цѣлый огородъ и всѣ сусѣдни̂ улицѣ. О десятôй годинѣ дано наказъ позамыкати въ мѣстѣ всѣ кавярнѣ, реставраціи, шинки и склепы; скрôзь по цѣлôмъ мѣстѣ подвоено сторожу, а до того цѣле мѣсто опоясано войскомъ, мовь перстенемъ. Нѣхто не смѣвъ выйти зъ мѣста на поле, якъ также по 10-й годинѣ показати ся на улици. Словомъ заведено на борзѣ станъ облоги. Облога тревала цѣлу нôчь и треває навѣть до теперь, т. е. до 10 годины передъ полуднемъ, коли пишу кореспонденцію. Стамболовъ бувъ на ногахъ черезъ цѣлу нôчь; самъ лично заходивъ до деякихъ гостинницъ, розпытувавъ про деяки̂ пôдозрѣни̂ и непевни̂ личности, но и доси все безъ результату. Убійникъ утонувъ середъ глухого мѣста неначе камѣнь у воду. Нинѣ зъ рана Стамболовъ и деяки̂ урядники ревідували черезъ довшій часъ цѣлый огородъ. Ходило о тое, чи не найдесь въ огородѣ чогонебудь пôдозрѣного, котре може згубивъ случайно убійникъ, а котре послужило бы яко нитка до дальшого слѣдства. Но то теперь найдено не много: револьверъ покиненый въ огородѣ убійникомъ и деяки̂ карточки и гузики, котри̂ не знати ще до кого принале́жать. Єсть однакожь слаба надѣя зловити виновника.

„Такожь до теперь покрыта тайною причина такъ смѣлого убійства. Все дотеперь знане показує, що убійникъ хотѣвъ стрѣляти властиво на Стамболова, але хибивъ и убивъ Белчева. Дуже трудно припустити, щобы хтонебудь завзявъ ся вôдобрати житье спокойному, тактовному, чемному и образованому Белчеву, чи се зъ причинъ личныхъ, чи політичныхъ, Белчевъ входивъ вправдѣ въ складъ ґабінету Стамболова, але о нѣмъ можна було сказати, що не належавъ властиво до нѣякои партіи, та и о скôлько знаємо, нѣяке сторонництво нѣколи на него не нарѣкало. Що бôльше, навѣть люде зъ помежи опозиціи жалують дуже чоловѣка, що такъ марне зôйшовъ зъ свѣта.

„Белчевъ бувъ еще молодый чоловѣкъ, не мавъ бôльше якъ трицять и кôлька рокôвъ и бувъ міністромъ фінансôвъ всего чотири мѣсяцѣ. Правничи̂ студіи кôнчивъ у Франціи.“

* * *

Про сей атентатъ подають ще таки̂ пальши̂ вѣсти: Убійники, а було ихъ чотирохъ, ишли зъ Стамболовомъ и Белчевомъ и недалеко дому Чачева, котрый належить до руссофійской партіи, крикнули до нихъ: Стой! Стамболовъ ставъ утѣкати а тогды упали два выстрѣлы, котри̂ полетѣли понадъ головою Стамболова и два други̂ убили Белчева. Жандармъ, що йшовъ за міністрами, пустивъ ся тогды за убійниками и каже, що одного зарубавъ навѣть шаблею, але не могучи ихъ здогонити, вернувъ ся назадъ. Убійство доконано въ найбôльше оживленôй части мѣста, бо на 200 крокôвъ вôдъ найпершои кавярнѣ, коло котрои стоить заразъ міністерство войны.

Переглядъ політичный.

Є. Вел. цѣсарь санкціонувавъ законъ ухваленый соймомъ галицкимъ о наложеню оплатъ краєвыхъ на консумцію напиткôвъ спірітусовыхъ и пива а такожь о наложеню додаткôвъ краєвыхъ до державного податку консумційного вôдъ вина и т. д. почавши вôдъ 1 липня 1891 до 31 грудня 1894 р.

Зъ Праги доносять, що въ тамошныхъ добре поинформованыхъ кругахъ говорять, що ґр. Гогенвартъ выславъ бувъ письмо до пос. Кареля, въ котрôмъ зазначує, що Молодо-Чехи могли бы зблизити ся до бôльшости парляментарнои взглядно до клюбу Гогенварта, але ажь тогды, коли бы пôддали ся проводови реалістôвъ стоячихъ пôдъ проводомъ проф. Масаржіка. То предложене вôдчитано въ клюбѣ, але оно позôстало безъ всякого успѣху.

Въ понедѣлокъ вôдбули ся въ молодоческôмъ клюбѣ зборы молодо-ческихъ мужѣвъ довѣрія, въ котрыхъ взяли участь численни̂ послы чески̂ и чески̂ мужѣ довѣрія зô всѣхъ сторôнъ краю. Предсѣдателемъ збору выбрано мужа довѣрія д-ра Бляжека. Зборы ухвалили вôдтакъ выслати Ріґерови кондоленційну телеґраму по причинѣ смерти его жѣнки. Опôсля обговорювано ситуацію політичну. По причинѣ, що ситуація доси ще не выяснила ся, постановлено не давати посламъ ще нѣякои директивы а лишити имъ свобôдну руку. День передъ вôдкритемъ Рады Державнои мають зôбрати ся молодо-чески̂ послы на нараду и тогды рѣшить клюбъ, якъ они мають поступати. Загально впадало въ очи, що на сихъ зборахъ не було анѣ Ґреґра анѣ Вашатого. Мужѣ довѣрія ухвалили такожь статутъ орґанізаціи партіи и полишено екзекутивному комітетови до волѣ скликати въ найблизшôмъ часѣ, о скôлько можна на Зелени̂ свята молодо-ческе вѣче до Праги.

Ходить чутка, що міністеръ фінансôвъ д-ръ Штайнбахъ, думає предложити палатѣ послôвъ на ново буджетъ зъ 1891 р. и поробити въ нѣмъ деяки̂ змѣны. Жерело однакожь, зъ якого ся вѣстъ походить, єсть дуже непевне.

Мы вже давнѣйше вказували на то, въ якій спосôбъ российска праса выкористає софійскій атентатъ, и мы не ошибнули ся. *Новое Время* доказує вже, що софійскій атентатъ єсть найлѣпшимъ доказомъ, якій станъ панує нинѣ въ Болгаріи и що такъ не може довго позôстати, бо край сей єсть прибѣжищемъ всѣлякихъ політичныхъ авантурникôвъ. Хвиля вже не далека — каже згадана ґазета — коли европейски̂ правительства, на котри̂ договôръ берлиньскій вкладає прецѣ якісь обовязки що до Болгаріи, не будуть могли рôвнодушно приглядати ся тому, що дѣє ся въ Болгаріи.

Бувшій ґен.-ґубернаторъ Москвы, князь Долгоруковъ, выѣзджаючи зъ Москвы, дарувавъ всѣ свои дорогоцѣнности, які̂ коли небудь дôставъ, въ вартости сто тысячѣвъ рублѣвъ, Румянцовскому музею. Рѣчь певна, що межи тыми дарунками, єсть и богато вôдъ самого царя и его родины. Очевидно хотѣвъ кн. Долгоруковъ, будучи усуненый зъ такъ важнои въ Россіи посады, задемонструвати и позбути ся навѣть всякихъ памятокъ, які̂ его моглибы ще вязати зъ его монархомъ. Головою мѣста Москвы, має стати теперь комендантъ павловского полку, ґен. Мевесъ.

До *Köln. Ztg.* доносять зъ Петербурга, що российске міністерство войны, перенесло

Рафаель, живъ лишь 37 лѣтъ. Зъ новѣйшихъ музикôвъ жили: Оберъ 89, Керубіні 82, Россіні 76 а Маєрберъ 73 лѣтъ.

Цѣкава теперь рѣчь, хто жиє довше: чи мужчины, чи женщины? Чи жонати̂ и замужни̂, чи стану вôльного? На перше пытанє, можна сказати, що женщины загально жиють довше, а то вже хочь бы длятого, що они менше займають ся такими роботами, що шкодять здоровлю и прискорюють смерть. Женщинъ, що доживають до 80 або и 90 лѣтъ, єсть дуже богато. Въ роцѣ 1873 померло въ Англіи 10 мужчинъ а 80 женщинъ, що дожили до 100 лѣтъ. Що найбôльше мужчинъ въ молодôмъ вѣцѣ гине на вôйнѣ, о тôмъ чейже не треба и згадувати. Що до другого пытаня то здаєсь бути певною рѣчею, що жонати̂ мужчины жиють довше, якъ нежонати̂. На 22 столѣтныхъ мужчинъ въ Англіи, бувъ лишь оденъ нежонатый, а на 43 столѣтныхъ женщинъ було 12 старыхъ дѣвчатъ.

Дуже рѣдки̂ бувають таки̂ случаѣ, що добересь якась довголѣтна пара людей. Оденъ такій случай звѣстный зъ Садовы въ Банатѣ. Тамъ бувъ тамтого столѣтя селянинъ, Иванъ Ровинъ, котрый доживъ до 172, а его жѣнка до 164 лѣтъ, обоє разомъ пережили въ супружествѣ 147 лѣтъ. Ще лишь три роки недоставало, а були бы третій разъ обходили золоте весѣлє.

Бувають такожь таки̂ родины, въ котрыхъ довгій вѣкъ переходить въ спадщинѣ зъ батька на сына. Про оденъ такій случай, розповѣдають, зъ часôвъ цѣсаря Іосифа I. Оповѣдають, що той цѣсарь въ своихъ подорожахъ по Тиролі, стрѣтивъ въ однôмъ селѣ родину, въ котрôй внукъ мавъ вже около 80 лѣтъ, а его батько и дѣдъ ще жили.

Щожъ робити, щобы дожити глубокои старосты. Лѣку — якъ вже сказано — на то нема, щобы житє продовжити, але суть на то способы, щобы его не скорочати безъ конечнои потребы. Передовсѣмъ треба то мати на оцѣ, що суть люде, котри̂ вже зъ своеи уроды призначени̂ довго жити. У тыхъ людей єсть по найбôльшôй части жолудокъ дуже здоровый а вôдтакъ и кровоносни̂ проводы въ тѣлѣ. Жолудокъ, то господарь въ людскôмъ тѣлѣ, вôнъ лагодить изъ стравы, яку єму даємо, матеріялъ на кровь, котра вôдживляє цѣле тѣло. Можна майже на певно сказати, що хоробы людски̂ походять по найбôльшôй части зъ жолудка и тыхъ орґанôвъ, що стоять зъ нимъ въ безпосередной звязи. Найменша недуга жолудка даєсь заразъ почути цѣлому тѣлови. Абы жолудокъ удержати здоровымъ, треба передовсѣмъ живити ся лишь здоровыми невыбагливыми стравами а передовсѣмъ анѣ ѣсти анѣ пити надъ мѣру. Здоровѣйшій буває той чоловѣкъ, що не доѣсть, якъ той, що — якъ то кажуть — такъ наѣсть ся, що ажь пальцемъ дôстає. Всяке остре корѣнє, всѣ горячи̂ напитки, якъ горѣвка, аракъ, вино, пиво и т. д. не служать до здоровля, хочь въ мѣру уживани̂ не шкодять, бо иногдѣ навѣть и помагають. Але уживати ихъ надъ мѣру, особливо же въ дуже молодôмъ вѣцѣ, єсть дуже шкôдливо. Поганый и шкôдливый єсть у насъ звычай, що родичѣ дають маленькимъ дѣтемъ, часто ще при грудехъ, нѣбы то кушати горѣвки и тѣшать ся зъ того, коли дитина напившись выкривить губы; необачни̂, не видять того, що скорочують вѣкъ дитинѣ, закимъ она стала ще на добре жити!

Кровь очищаєсь въ легкихъ тогды, коли вôддыхаємо. Щобы кровь була здорова, треба не лишь добре живити ся але и вôддыхати здоровымъ, свѣжимъ воздухомъ. Звѣстна рѣчь, що люде, котри̂ жиють на свѣжôмъ воздусѣ, суть здоровѣйши̂ и выглядають зъ лиця румяннѣйше; въ ихъ тѣлѣ єсть бôльше крови и она здоровѣйша. Дуже здорово єсть спати на свѣжôмъ воздусѣ и при отвертыхъ вôкнахъ, але тогды не треба укрывати ся дуже тепло.

Чистота и опрятнôсть причиняють ся такожь не мало до здоровля и продовжають вѣкъ. Длятого треба тѣло удержувати завсѣгды чисто; часто мыти ся студенною водою а лѣтомъ купати ся. Чистота и харнôсть въ хатѣ, особливо тамъ, де днує ся и ночує, чистота въ прилагоджуваню стравъ, пôддержує здоровлє и хоронить вôдъ многихъ недугъ.

Тихе и спокôйне а при тôмъ веселе и безжурне житє причиняють ся безперечно до довгого вѣку. Вже въ книзѣ Исуса сына Сіраха сказано! „Роби для себе добре и потѣшай свое серце та проганяй смутокъ вôдъ себе; бо смутокъ убиває богато людей и не здавъ ся до нѣчого“. Загорѣлôсть и гнѣвъ коротять

дівізію пѣхоты, складаючу ся зъ чотирохъ полко̂въ, котра во̂дъ 35 лѣтъ стояла залогою въ Новгородѣ и его околици, на австрійску границю. На мѣсце тои дівізіи, покликано зъ Кавказу во̂дповѣдну силу войска.

Тажъ сама ґазета доносить, щоголовно-командуючій въ округахъ военныхъ зажадали одноголосно зббльшеня по̂двластного имъ персоналу, щобы тымъ лекше могли переводити мобілізаційну роботу. Въ варшавско̂мъ округѣ военно̂мъ мали также значно зббльшити персоналъ интендантуры и зъ великимъ поспѣхомъ закладають нові взглядно розширяють старі магазины особливо въ Ченстоховѣ, Седлцяхъ и Лоди.

Новинки.

— **Именованя** Є. Вел. Цѣсарь надавъ совѣтникови правительственному и директорови поліціи у Львовѣ, Володиславови Кжачковскому титулъ и характеръ тайного совѣтника двору въ увольненемъ во̂дъ таксы.—Є. Ексц. п. Намѣстникъ именовавъ канцеліста ц. к. Дирекціи поліціи у Львовѣ, Льва Котовича, офіціяломъ тойже Дирекціи.—Ц. к. краєва Дирекція скарбу именувала практикантовъ концептовыхъ: Густава Нехая Фельвейса и Михайла Тепфера скарбовыми концепістами.

— **Є. Ексц. п. Намѣстникъ ґр. Бадені** оглядавъ вчера рано ґімназію Францъ Іосифа и прислухувавъ ся науцѣ нѣмецкого языка проф. Чернецкого въ клясѣ VII б. и проф. д-ра Ціппера въ клясѣ V а., во̂дтакъ бувъ на науцѣ латины проф. Фідерера въ клясѣ VIII а. и суплента Ґжановского въ клясѣ II а.

— **Субститутомъ нотаріяльнымъ** въ Нижанковичахъ именованый Іосифъ Ґорчица, кандидатъ нотаріяльный зъ Ярослава.

— **Вечерокъ въ память Т. Шевченка у Львовѣ** во̂дбуде ся дня 14 н. ст. цвѣтня. Вступне слово выголосить д-ръ Кость Левицкій. Часть концертову выконають члены товариства „Боянъ“. Зъ декламаціями выступлять панна Теофіля Огоновска и п. Несторъ Яворовскій, артисть народно-рускои сцены. На фортепянѣ грати буде панѣ Олеся Озаркевичева. Вечеръ заповѣдає ся дуже гарно.

— **Кружокъ щирыхъ поклонниковъ бл. п. д-ра Олександра Огоновского**, професора цивільного права въ университетѣ льво̂вско̂мъ, заходить ся надъ заснованемъ фонду стіпендійного его имени, зъ котрого запомагано бы рускихъ правнико̂въ и риґорозанто̂въ. Сими днями має д-ръ Д. Савчакъ спросити ширшій кружокъ льво̂вскихъ правниковъ для близшого обговореня тои справы. Гадка се дуже красна и кождый Русинъ певно щиро докине свою лепту, щобы звеличати память чоловѣка; котрый бувъ не лишь правдивымъ приятелемъ молодѣжи, и взорцевымъ патріотомъ але и чоловѣколюбцемъ въ найширшо̂мъ значѣню сего слова.

— **Другі вечерницѣ товариства „Рускихъ Женщинъ“ въ Станіславовѣ** во̂дбули ся въ суботу (21 марта) дуже удачно заходами п. выдѣлового проф. Кумановского. По коротко̂мъ и интересно̂мъ во̂дчитѣ д-ра Мандичевского про історію повѣсти на Руси наступила концертова часть, на котру зложились якъ дуже вправна и умѣєтна гра на фортепянѣ панны Лойванюко̂вной (во̂дограла „Бурлаки“ Яроньского и Пѣсню керманичѣвъ венецкихъ“ Мендельсона), такъ и сольо-спѣвы п. судьѣ Гушалевича, а во̂дтакъ прегарна гра на скрипцѣ п. Витошиньского. Концертъ переплѣтали знамениті декламаціи панны Струтиньской (поезіи Масляка „Налякана“ и Невѣдомого „Дѣвоча правда“) и дуже хороше та розумне во̂дчитанє панею Кумановского новелѣ Франка „Добрый заробокъ“. О̂дтакъ наступили веселі товарискі забавы ажъ до по̂вночи. Участники розо̂йшлись въ найлучшо̂мъ гуморѣ зъ надѣєю зо̂йтись знову громадно на трети вечерницѣ, котрі во̂дбудуть ся въ сю суботу (4 н. ст. цвѣтня) въ сали аматоро̂въ спѣву.

— **Въ цѣли забезпеченя діюрністо̂въ на случай недуги** выдавъ міністеръ справедливости ґр. Шенборнъ до властей судовыхъ таке розпорядженє: „Міністерство справедливости думає приступити до забезпеченя на случай недуги діюрністо̂въ занятыхъ при по̂двластныхъ собѣ урядахъ. До того потрѣбне знанє числа діюрністо̂въ занятыхъ въ урядахъ правительственныхъ и загальна сума ихъ платнѣ. Суды повѣтови достануть отже завозванє, абы предложили число занятыхъ при нихъ діюрністо̂въ разомъ зъ выплачуваною имъ мѣсячно пенсією президіи начального трибуналу першои инстанціи. Президія має ті дати президіи высшыхъ судо̂въ краєвыхъ а ті знову ихъ доповняти и во̂дтакъ пришлють въ якъ найкоротшо̂мъ часѣ міністерству справедливости.

— **Дальша реставрація другои мѣскои церкви** при „Народно̂мъ Домѣ“ у Львовѣ має зачатись вже передъ нашими великодными святами. Роботы зачнуть ся во̂дъ фасады при ул. Krakôвской.

— **Бібліотека „Народного Дому“ у Львовѣ** збогатилась сими днями значнымъ числомъ книжокъ. Панѣ Лисинецка, вдова по бл. п. Павлѣ Лисинецко̂мъ, помершо̂мъ недавно секретарю окружного суду въ Перемышли, прислала около 400 примѣрнико̂въ книгъ и брошуръ, межи котрыми знаходить ся значне число такихъ, якихъ бібліотека до теперь не мала. Шкода лишь, що бібліотекою „Народного Дому“ не можна користувати ся.

— **Бібліотека котру п. Франтішекъ Ржегоржъ** знаменитый ческій етноґрафъ, подарувавъ товариству „Просвѣта“, теперь упорядкована и уложена въ окремо̂й шафѣ, обоймає 409 творо̂въ въ 506 томахъ и представляє вартостъ 1300 зр. Варто̂сть ея обчислена докладно и єсть хиба о ко̂лька зр. менша або бо̂льша, бо трудно було означити певно цѣну декотрыхъ книжокъ. Суть то творы писани выключно ческою мовою и то ческихъ авторо̂въ або переклады зъ иншихъ чужихъ авторо̂въ. Єсли бы по̂сля змѣсту дѣлити сю бібліотеку, то половину ей становлять повѣсти ческихъ и чужихъ повѣстярѣвъ (числомъ 210 въ 241 томахъ); дальше переважають въ бібліотецѣ творы исторични, ґеоґрафічні, природничі и журналы ческі.

Всячина.

Prima Aprilis на дворѣ петербурго̂ко̂мъ. За царя Александра I. бувъ комендантомъ Петербурга ґенералъ Башуцкій, знаный зъ своеи простодушности и невеликого розуму. Обовязко̂мъ его яко коменданта було, кождого дня особисто складати рапортъ цареви. Першого цвѣтня, коли Башуцкій прибувъ зъ рапортомъ, Александеръ передъ хвилею спокойный и въ найлѣпшо̂мъ гуморѣ, насупивъ брови и зъ гро̂знымъ лицемъ пытавъ; „Башуцкій! що нового?“

— Все въ порядку! Ваше Величество — каже Башуцкій.

— У тебе все добре — о̂дповѣвъ гро̂зно царь — а тымчасомъ украдено памятникъ Петра Великого!

Башуцкій задрожавъ, поблѣдъ, опо̂сля поклонившись низько цареви вылетѣвъ стрѣлою зъ царскои палаты. За по̂въ годины вертає зъ розрадованымъ лицемъ до царя и говорить: „Памятникъ єсть на мѣсци. По щобы другій разъ не стало ся щось такого, поставивъ я коло него сторожу.

И царь Александеръ и всѣ ґенералы смѣяли ся зъ добродушности коменданта, божь памятникъ сей єсть такъ тяжкій, що треба бы сотки коней, абы его рушили. Але Башуцкій не забувъ, якъ царь его здуривъ и постановивъ во̂дплатити ся цареви. Въ ро̂къ по̂знѣйше, зъ дня 31 марта на 1 цвѣтня влѣтає Башуцкій около другои годины по по̂вночи до палаты царскои, каже ся офицерови дижурному замельдувати а вступивши до спальнѣ царкои кричить переляканымъ: „Ваше Величество! мѣсто горить!

Царь одягъ ся чимъ скорше и выйшовъ зъ комендантомъ, щобы тогожъ повозомъ поѣхати на мѣсце пожежи. Всѣдаючи до повозу, спытавъ однакъ царь Башуцкого де горить. Зъ добродушнымъ усмѣхомъ во̂дповѣвъ комендантъ: „Нѣгде, то „примъ апріля“ Ваше Величество“.

Царь споглянувъ лишь на коменданта и промовивъ: „Башуцкій, ты дуракъ, но то вже не prima aprilis а таки правда.

Послѣдні вѣсти.

Зъ Софіи доносять, що правительство взялось енерґічно до выслѣдженя виновнико̂въ убійства Белчева и здаєсь, що вже впало на ихъ слѣдъ, котрый вказує на тутешну руссофільску партію. Результаты слѣдства держать ся однакожь въ тайнѣ. Майже всѣхъ выднѣйшихъ члено̂въ руссофільскои партии арештовано, хочь декотрыхъ менше по̂дозрѣныхъ вже выпущено.

До пороховнѣ коло Омбрета въ Бельґіи добулись злодѣѣ и украли зъ во̂дтамъ 8000 патроно̂въ динаміту. Слѣдство выказало, що они по крадежи хотѣли высадити пороховню въ воздухъ, щобы тымъ способомъ затерти слѣды крадежи.

ТЕЛЕҐРАМЫ.

Римъ, 2 цвѣтня. Папа принимавъ россійского аґента дипльоматичного Изволського. Папа маєсь добре, хочь вчера бувъ дуже утомленый и длятого мусѣвъ богослуженье, котре мавъ нинѣ правити, о̂дложити на завтра.

Петербургъ, 2 цвѣтня. Россійскій посолъ Лабановъ выѣхавъ вчера назадъ до Вѣдня.

Римъ, 2 цвѣтня. Аґенція Стефаніого потверджає, що тутешный посолъ Сполученыхъ Державъ, старавъ ся знову, щобы правительство италіяньске здержалось ще зъ пороблєнемъ во̂дповѣдныхъ кроко̂въ въ справѣ звѣстного конфлікту въ Орлеанѣ.

Лісбона, 2 цвѣтня. Кортезы скликано на день 2 мая.

Бѣлградъ, 2 цвѣтня. Скупштина ухвалила жадану міністромъ войны позичку сумы 10 міліоно̂въ на узброєнє войска.

Парижь, 2 цвѣтня. Во̂дкрито тутъ другій межинародный науковый конґресъ католицкій. Еп. Фреппеля выбрано предсѣдателемъ.

Торгъ збо̂жемъ.

2 цвѣтня	Льво̂въ	Терно-по̂ль	По̂дволо-чиска	Ярославъ
Пшениця	8.— –8.25	7.85—8.10	7.60—8.—	8.——8.45
Жито	5.85—6.20	5.60—6.—	5.40—5.90	6.——6.35
Ячмѣнь	6.——6.75	5 25—7.—	4 85—6.50	5.75—7.25
Овесъ	6.——6.70	5.80—6.35	5.75—6.20	6.20 –7.—
Горохъ	6.20—9.75	6.——9.—	6.——8.50	6.30 –9.75
Вика	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Рѣпакъ	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Хмель	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Конюшина чер.	42.—52.—	42.—52.—	45.—51.—	45.—52.—
Конюшина бѣла	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Оковита	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка.

Хмель о̂дъ —·— до —·— за 56 кильо.

Оковита готова за 10.000 літр. пр. loco Льво̂въ о̂дъ —·— до —·— зл

жите, а во̂дъ журы старѣєсь чоловѣкъ передъ часомъ. То здаєсь бути певною рѣчею, що люде, котрі не дуже припускають собѣ всякіи смутокъ и журу до серця, що не шукають великихъ розкошей и чого не будь не тѣшать ся дуже, жиють довше. О францускомъ писателю Фонтенелю, котрый дожився до 100 лѣтъ, розказують, що во̂нъ нѣколи въ житю анѣ не смѣявъ ся анѣ не плакавъ. Зъ другои стороны и то рѣчь певна, що великій смутокъ и велика радо̂сть суть въ силѣ убити чоловѣка въ одной хвили.

Здаєсь остаточно и то бути рѣчею певною, що чоловѣкъ, котрый поставивъ собѣ якусь цѣль свого житя, стремлячи до неи, жиє довше, а коли иногдѣ помре передъ часомъ, то жиє бодай въ памяты тыхъ, що по нѣмъ остають ся. Колижь намъ однакожь годѣ вышукати нехибныхъ способо̂въ, котрыми можна бы житє продовжити, то стараймо ся бодай добре выкористувати той часъ, якій намъ призначеный, и не марнуймо его памятаючи на то, що такъ само якъ ощадный довше потягне зъ малыми гро̂шми, нѣжь марнотратникъ зъ великими, такъ также и чоловѣкъ слабого здоровля а обачный зможе довше жити, якъ здоровый, котрый не шанує ся и самъ собѣ вѣкъ скорочає.

К.

Одвѣчательный редакторъ: Адамъ Креховецкій

ИНСЕРАТЫ до „Народнои Часописи“ просимо пересылати до конторы пана **ЛЬЕОПОЛЬДА ЛИТЫНЬСКОГО** у Львовѣ, ул. Валова ч. 14. Цѣна стиха въ одноразовôмъ инсератѣ стоить 7 кр., при бôльше разовôмъ помѣщеню 6 кр. ôдъ стиха петитового. Пп. Купцѣ и Промышленники, котрѝ частѣйше будуть свои оповѣщеня умѣщати, одержують ôдповѣдный рабатъ.

Аптека пôдъ „Срѣбнымъ орломъ“

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручає

Знаменитй средства до консервованя зубôвъ и ясель и удержаня ямы губнои въ цѣлковитôй чистотѣ, именно

Порошокъ до зубôвъ салициловый и зъ руты надає зубамъ снѣжну бѣлость и не ушкоджуючи цѣлкомъ шклива хоронить ихъ передъ спорохнѣлостію.— Цѣна шкатулки 25 и 35 кр.

Вода анатеринова, настôй на зѣляхъ антисептичныхъ, а также и **вода салицилова**, котрои пару капель розпущенныхъ въ шклянцѣ воды, по выполоканю губы усуває зъ неи непріятный смакъ, а также забеспечує ясла передъ всѣми **слабостями.**

Прôбки даромъ и оплачено!

Всякй сорты

МАТЕРІИ СУКОННЫХЪ

по удивляючо низкихъ, правдиво фабричныхъ цѣнахъ. Рештки на цѣле убранье по 2, 3, 4 зр. итд. поручає

Karol Beer, Troppau, (Tuchversandthaus).

Прôбки даромъ и оплачено!

Аґентôвъ всюда пошукує ся.

Мешканьцѣ Львова!

можуть хôснувати ся знаменитымъ вынаходкомъ

проф. Соксельета

МОЛОКО

стерилизоване

пôсля методы того професора, єсть найлѣпшимъ зъ штучныхъ кормôвъ для немовлятъ и заступає цѣлкомъ кормъ грудный.

Дѣти, скормленй тымъ молокомъ не слабують на жадни слабости жолудковй або кишковй и въ загалѣ не пôдлягають такъ легко слабостямъ.

Цѣна мѣсячного кормленя 180 фляшокъ **7 зл.**

Молоко коштує найменше два разы тôлько.

Проспекта и поясненя даромъ. Замовленя пріймає

Контора Льеопольда Литыньского,

у Львовѣ, при улицѣ Валовôй ч. 14 (побôчь Централънои Каварнѣ.

COGNAC

курацйный

правдивый французскій

первородного фирмы Ришеръ по цѣнѣ 3.50 до 7 зр. за фляшку — высылає за послѣплатою

Льеопольдъ Лѣтыньскій,

Львôвъ, ул. Валова 14.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГИПОТЕЧНОГО

купує и спродає

всякй ефекта и монеты

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшомъ, не числячи жаднои провизіи.

Яко добру и певну льокацію поручає:

$4^1/_2\%$ листы гипотечнй.
5% листы гипотечнй преміованй.
5% листы гипотечнй безъ преміи.
$4^1/_2\%$ листы Тов. кредитового земс.
$4^1/_2\%$ листы Банку краєвого.
$4^1/_2\%$ пожичку краєву галицку.
4% пожичку пропинацйну галицку.
5% „ „ буковиньску.
$4^1/_2\%$ пожичку угорскои желѣзнои дороги державнои.
$4^1/_{10}\%$ пожичку пропинацйну угорску.
4% угорскй Облигаціи индемнизацйнй,

котрй то паперѣ контора вымѣны Банку гипотечного всегда купує и продає **по цѣнахъ найкористнѣйшихъ.**

Увага: Канторъ вымѣны Банку гипотечного пріймає ôдъ Вп. купуючихъ всякй **вызльосованй, а вже платнй мѣстцевй** паперѣ цѣннй, якъ также **купоны за готовку, безъ всѣлякои провизіи, а противно замѣсцевй,** лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляє новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ, за зворотомъ коштôвъ, котрй самъ поносить.

К. Ф. ПОПОВИЧЬ

въ Тарнополи

поручає

ôдъ злр. 2·50, 3 и 4·30, червонй по 2·50 и 3 злр. Franco бочôлка и порто

Прошу о ласкавй замовленя.

Власного выробу ковдры на ôвчой вовнѣ и баволнѣ ôдъ зл. 4·50 на вяку цѣну до зл. 14 — матерацы волосянй (3 подушолъ) ôдповѣдно до ваги и рода шерсти, ôдъ зр. 16 до 30, вставки пружиновй до лôжокъ ôдъ найдешевшихъ до найлѣпшихъ поручає въ найбôльшôмъ выборѣ **Іосифъ Шустеръ** Львôвъ, ул. Коперника ч. 7. Передѣлку и покрытье старыхъ колдеръ и матерацôвъ принимаю. (1—10)

Полотна льнянй Корчиньскй

и иннй выробы

найтревальшй и найдешевшй.

Прôбки franco.

Вл. Ґонетъ,

въ Корчинѣ коло Кросна.

Окулиста Дръ Ґезанґъ,

б. ельевъ асистентъ и операторъ на окулистичнôй клиницѣ проф. Фухса у Вѣдни.

Львôвъ, ул. Ягайлоньска ч. 2

напротивъ нового гмаху Касы Ощадности.

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЬ

аптикарь у Львовѣ (улиця Жолкôвска, побôчь рампы

поручає:

„Реґуляторъ“

Въ нестравности, нежитахъ жолудка, жолтачцѣ и гемороидахъ лѣкъ найпевнѣйшй и не зрôвнаный. Розпускає фльеґму, реґулює и побуджає травленье, гоить раны жолудка, зтягає соки нездоровй, справляє лагдный ôдхôдъ и дає добрый апетитъ.

Цѣна пуделка вразъ зô способомъ ужитя 35 кр. в. а.

Подяка.

Вп. Брониславъ Виткевичь аптикарь у Львовѣ.

Честный пане Аптикарю!

Одъ бôльше якъ 10 лѣтъ терпѣла я на нежитъ жолудковый и мимо радъ многихъ лѣкарѣвъ, мимо щороку ôдбуваныхъ курацій купелевыхъ, приписаныхъ дієтъ ослабляючихъ цѣлый организмъ, перестала я вѣрити въ вылѣченье моє зъ тои нещастнои болѣзни, котра для мене тымъ тяжшою була, що я, маючи родину, чула ся дуже нещастною. Вычитавши въ анонсахъ „Календаря здоровля“ о рôжныхъ оригінальныхъ средствахъ въ Вашôй аптицѣ находячихъ ся, просила я о присланье менѣ Вашого лѣку „Реґуляторъ“. Вже по кôлькох днях учула я велике улегченье. Тисненье пôдъ грудьми, котре до зôмлѣня допроваджувало, постоянно устало. До тыждня могла я вже ѣсти стравы, якихъ ôдъ кôлька лѣтъ не употребляла.

Тожь желаю Вамъ Пане, абы всѣ бажаючй найти улегшенье въ ихъ терпѣняхъ такъ були задоволенй зъ ужитя Вашихъ средствъ, якъ я, и такою-же вдячностію були перенятй для Васъ якъ я, а тогды труды Вашй для допоможеня терпячôй людскости не сповзнуть на ничѣмъ. Зъ поважаньемъ

Сяпôкъ 1 липця 1890. **Ядвиґа Келлеръ,**

вдова по официялистѣ приватнôмъ.

Груднй зѣля Д-ра Зебургера

противъ кашлю, душности, нежиту и т. п.

Цѣна фляшки 20 кр.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.